

Міністерство освіти і науки України
Сумський державний університет

**Економіка та менеджмент:
перспективи розвитку**

**Экономика и менеджмент:
перспективы развития**

**Economics and management:
development perspectives**

Матеріали
IV Міжнародної науково-практичної конференції
(Суми, 20 листопада 2014 року)

Суми
Сумський державний університет
2014

навыков по определенной профессии, а направлен на развитие у них способности и желания осваивать новые области знаний, овладевать новыми специальностями. В процессе обучения усиливается творческий элемент. Важной составляющей новой концепции является задача самореализации личности. Так, в японской системе персонального менеджмента выделяются три основных аспекта подготовки кадров: 1) управленческий – приобретение работниками знаний и навыков, необходимых для успешного функционирования производства и процветания предприятия; 2) личностный – самоутверждение и самореализация работников в результате профессионального роста и карьерного продвижения; 3) социальный – социализация личности и расширение ее вклада в развитие общества. Такое обучение повышает гибкость сотрудников, обеспечивает их адаптацию к меняющимся условиям, восприимчивость к овладению новыми технологиями и формами работы.

В процессе управления внутрифирменным инновационным климатом особое внимание необходимо уделить и разработке стратегической программы инновационного управления, которая должна состоять в реализации товарной, рыночной, ресурсной, технологической, интеграционной и инвестиционно-финансовой инновационных стратегий. Для активизации внутрифирменных инновационных процессов необходимо развитие инновационной культуры с целью ориентации субъектов инновационных отношений на долговременные цели.

СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Жулай Г.С., аспірант

Київський національний університет технологій та дизайну (Україна)

Визначальною формою соціально-економічного розвитку та зростання є рух підприємницького капіталу або прямих іноземних інвестицій, які в умовах поглиблення транснаціоналізації бізнесу є одним з найнефективніших засобів структурних зрушень та ремісії національних економік.

Війна на Донбасі ускладнила економічну ситуацію. Україна вступила у період довготривалого падіння валового продукту і розкручування інфляції. У жовтні промислове виробництво впало на 16,3% м/м 2013 р.; машинобудування впало на 26,1%; на 21,1% знизилися обсяги металургійного виробництва. Знизилися навіть обсяги роздрібного товарообігу, які не падали і в кризу – зараз вони скоротилися на 6,8%. Капітальні інвестиції в Україні за дев'ять місяців 2014 р. скоротилися на 23%

порівняно з аналогічним періодом 2013 р., тоді як за підсумками першого півріччя цей показник становив 17,5%, а за підсумками першого кварталу 2014 р. спад – 23,1%. За звітний період було освоєно 135,477 млрд. грн капітальних інвестицій (без урахування тимчасово окупованих Криму та м.Севастополя). У зоні конфлікту в Луганській та Донецькій областях спад капітальних інвестицій становить 51,2% і 49,2% відповідно. У галузевому розрізі найбільше падіння капітальних інвестицій за дев'ять місяців цього року було зафіксовано у сфері спорту і розваг – на 71,5%, держуправління та оборони – на 55,3%, охорони здоров'я – на 58,4%, освіти – на 44,5%, промисловості – на 25,4%, інформації та телекомунікацій – на 22,1%, сільському господарстві – на 16,6% і торгівлі на 15,2%. Інфляція в Україні підвищилася до 19,8% (жовтень) порівняно з 0,5% у січні 2014 р., причому девальвація гривні за аналогічний період становила 58,9%.

Обмежений приплив іноземного капіталу в економіку України та нерациональність його використання обумовлені рядом проблем: корупція, бюрократизація дозвільних процедур (започаткування та припинення підприємницької діяльності, ліцензійних, сертифікаційних, митних тощо), нестабільність та непрозорість правового та регуляторного середовища, недосконалість системи захисту іноземних інвестицій, рейдерство та ін.

Якщо українська влада та її західні союзники будуть зволікати із заходами зі стимулювання економіки, дефолт може виявитися неминучим.

ЕКО-ІННОВАЦІЇ В БІЗНЕС-МОДЕЛЯХ

Загвойська Л.Д., доцент

Національний лісотехнічний університет України

Необхідність швидкого і суттєвого підвищення ефективності використання ресурсів – ресурсна революція (McKinsey, 2011) – актуалізує системні зміни у природокористуванні. Шоста інноваційна хвиля – еко-інновації, тт.. результат інноваційної діяльності екологічного спрямування (Fussler and James, 1996; Андреева, 2003; ЕЮ, 2013) – потребує відповідних змін у поведінці, політиці та інституціях. У сучасному бізнес-ландшафті ці зміни матимуть структурний характер і виявлятимуться як синергія технічних та інституційних трансформацій, які різко змінять ефективність усієї економічної системи.

Імператив сталого розвитку неодмінно знаходить вияв у концептуальних моделях сучасного бізнесу. Бізнес-модель є формалізованим представленням процесів створення цінності (економічної, соціальної, культурної та ін.), її пропозиції клієнтам та отримання за неї плати, а відтак